

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hámori Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Maros Márta ügyvéd által képviselt alperes ellen biztosítási szerződés teljesítése iránt a Fővárosi Bíróság előtt 20.P.21.072/2005. számon megindított, és a Fővárosi Ítéltábla 2008. január 11-én 6.Pf.20.816/2007/8. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 26. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, az alperesnek 15 napon belül 300.000,- (Háromszázezer) forint + ÁFA felülvizsgálati perköltséget. A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesi jogelőd, a....Kft. rendszámleolvasó és sorompónyitó számítógépes programot rögzítő 250 db mágneslemezt kívántországi megrendelőjéhez fuvaroztatni. A..... Kft. biztosítási alkusz közvetítésével 2001. július 23-án fuvarozási biztosítási szerződést kötött az alperessel. A biztosítási kötvény szerint a biztosított küldemény 1 db 8 kg. súlyú elektronikai termék, a címzett címe, a feladás helye X város, a berakodás időpontja 2001. július 25, a fuvarszköz kamion, a biztosítási összeg 1.000.000 forint, a biztosítási díj 283.950,- forint volt.

A..... Kft. ügyvezetője az árut cége Y városi irodájába vitte, majd 2001. szeptember 7-én a címzetthez való továbbítás céljából átadta a fuvarozó gépkocsivezetőjének. A gépkocsivezetőtől a küldeményt a feladó irodájából való távozás közben a lépcsőházban ismeretlen személyek elrabolták. Az ügyben indított nyomozás eredménytelenül zárult. A nyomozati iratok tanúsága szerint a címzettként megjelöltcég a perbeli árut nem rendelte meg, a megrendelésen szereplő alkalmazott nem létező személy.

A felperes keresetében 113.580.000,- forint és kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

A jogerős ítélet a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet indokai szerint a felperes nem bizonyította, hogy a fuvarozás kezdő időpontjának, a fuvarozási útvonalnak a megváltoztatását az alperesnek bejelentette. Mivel a biztosítási szerződést közvetítő alkusz nem volt az alperes képviselőjének tekinthető, a neki történő bejelentéssel a felperes nem tett volna eleget változásbejelentési kötelezettségének. A felperes azonban azt sem bizonyította, hogy az alkusznál a változásbejelentés megtörtént. Az alkuszcég ügyvezetőjének, a perben tett tanúvallomása többek között azért sem támasztotta alá a bejelentés tényét, mert a perben beszerzett híváslista adatai ezt kizárták.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokait azzal egészítette ki, hogy a Ptk. 567. § (2) bekezdésének a fuvarozási biztosításra vonatkozóan eltérő szabályozást engedő rendelkezései szerint a biztosítási szerződés rendelkezett az alperes helytállási kötelezettségének a feltételeiről. A felperes a perben nem bizonyította, hogy a Ptké. 69. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően hatályosuló változásbejelentést közölt az alperessel, azaz a biztosítási szerződés feltételeit a felek a fedezetigazolásnak nevezett kötvényben foglaltaktól utóbb eltérően állapították meg.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes sérelmezte, hogy a bíróság a tanúbizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát indoklás nélkül elutasította. A másodfokú bíróság ennek indokát nem adta, illetve az ezzel kapcsolatban előterjesztett másodlagos fellebbezési indokait figyelmen kívül hagyta. A bíróság a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének sem tett eleget. Ezért megalapozatlanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperesi jogelőd a változást a brókerházzal nem közölte. Az alperes és a brókerház között létrejött együttműködési megállapodás rendelkezései a felperes szerint arra utalnak, hogy a brókerház az alperes biztosító képviselőjeként járt el. Ezért a változásbejelentés az alperessel szemben is hatályosult.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Észrevételezte, hogy a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, az általa megállapított tényállás megalapozott. A felperes a perben nem bizonyította, hogy - a valamennyi változásra kiterjedő - bejelentés a szerződésnek megfelelően haladéktalanul írásban megtörtént. A perben fel sem merült annak a bizonyítása, hogy a módosítást az alperes elfogadta volna. Vitatta, hogy a brókerház az alperes képviselője lett volna. Ezt a felperes által hivatkozott együttműködési megállapodás,

illetve az 1995. évi XCVI. törvény (Bit.) 32. § (1) bekezdése sem támasztja alá. Az alperes az együttműködési kötelezettségét nem sértette meg, ezért a felperes erre alapozott kártérítési igénye sem megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta. A bizonyítékok teljeskörű mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, és a kereset alaptalanságára levont jogkövetkeztetése is helytálló.

A felperes által indítványozott bizonyításkiegyesítés, (a már meghallgatott cégvezető ismételt tanúkénti meghallgatása, illetve az alperes alkalmazottainak tanúkénti meghallgatása) sem volt alkalmas annak a bizonyított ténynek a cáfolatára, hogy a felperes a fuvarozási szerződés több lényeges feltételének változását bejelentő módosítást írásban nem közölte az alperessel. Ennek megtörténtét a perben beszerzett fax híváslista kizárta. A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a bróker cég vezetőjének a változásbejelentési nyilatkozatot megtette. E tény bizonyítottsága esetén sem lett volna azonban a biztosítási szerződés rendelkezésének megfelelő változásbejelentésnek tekinthető a-nek történt közlés, mivel a bróker cég a biztosító intézetekről és a biztosítási tevékenységekről szóló 1995. évi XCVI. törvény 32. § (1) bekezdése értelmében a felperes képviselője volt. Ahogy a felperes felülvizsgálati kérelmében maga is utalt rá, a hivatkozott együttműködési megállapodás 3/3. pontja kifejezetten rögzítette, hogy az alkusz nem volt az alperes képviselője.

A felülvizsgálati kérelem indokaitól eltérően mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy-nak, illetve-nak a bejelentés megtörténtére vonatkozó perbeli arra, hogy az alperes helytállási kötelezettségétanúvallomását miért nem fogadta el ítélezése alapjául.

A másodfokú bíróság a Ptké. 69. § (1) és (2) bekezdése alapján helyesen következtetett tehát t megalapozó szerződésmódosításra a felek között nem került sor. Ezért a felperesnek mind a biztosítási szerződésre, mind az együttműködési kötelezettség megsértésére alapított igénye alaptalan.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a felperes köteles megfizetni a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az államnak, illetve az alperesnek a jogi képviselétével felmerült felülvizsgálati perköltségét. A felperes pervesztessége folytán a saját felülvizsgálati perköltségét maga köteles viselni.

Budapest, 2008. augusztus 28.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k.
előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hiteléül:
írnok